

og Inge Refshauge (UP)) stemte for, 63 (S, SF, CD, RV, EL og KRF) imod.

Forslag til vedtagelse nr. V 25 af Frank Dahlgaard (UP) forkastedes, idet 12 (DF, FRI og Frank Dahlgaard (UP)) stemte for, 97 (S, V, KF, SF, CD, RV, EL, KRF og Inge Refshauge (UP)) imod.

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Forespørgsel nr. F 6:

Forespørgsel til indenrigsministeren:

»Hvad kan ministeren oplyse om regeringens aktuelle tiltag i indsatsen for at nedbringe antallet af kriminelle asylansøgere?«

Af John Vinther (KF), Pia Christmas-Møller (KF), Helge Adam Møller (KF), Gitte Seeberg (KF), Birthe Rønn Hornbech (V), Inge Dahl-Sørensen (V) og Karsten Nonbo (V).

(Forespørgslen anmeldt 5/10 2000. Fremme af forespørgslen vedtaget 12/10 2000).

Begrundelse

John Vinther (KF):

Når Venstre og Det Konservative Folkeparti har rejst denne forespørgselsdebat, er det ikke for at være deltagere i et populistisk hylekor, der slår på befolkningens angst og fordomme. Vores ærinde er faktisk det modsatte. Danmark er et rigt, et civiliseret land, og vi har naturligvis en forpligtelse til at hjælpe mennesker i nød.

En forudsætning for, at vi kan leve op til den forpligtelse, er, at der til stadighed er bred folkelig opbakning, forståelse og accept omkring den førte politik, og det igen kræver, at vi som politikere tør sætte hårdt ind over for det mindretal, der udnytter reglerne og vores gæstfrihed.

Vi skal behandle asylsøgere med respekt, værdighed og anstændighed ...

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Jeg vil gerne have ro i salen.

John Vinther (KF):

... men vi skal ikke være blinde for, at der kommer mennesker her til landet, der vel vidende, at

deres mulighed for at opnå asyl er ikkeeksisterende, kommer med det ene formål at nå at stjæle så meget som overhovedet muligt, inden de igen sendes ud af landet.

Lad mig komme med et eksempel hentet fra et notat fra Udlændingestyrelsen af 8. september i år. Der kan man i en tabel se, at der fra Georgien indrejste 45 asylsøgere i første kvartal i år, 42 georgiske asylsøgere blev i samme kvartal sigtet for overtrædelse af straffeloven, og antallet af georgiske asylsøgere, der rent faktisk fik asyl, var nul. Det er en tankevækkende statistik.

Indenrigsministeren lagde hårdt ud. De skulle isoleres på en øde ø. Helt forudsigeligt blev det efter at være trampet på plads af de radikale kolleger til, at den øde ø nu er blevet til Sandholmlejren, og isoleringen er blevet til øget politiovervågning.

Befolkningen har krav på at få at vide, om den nuværende regering har den evne og den vilje, der skal til for at få nedbragt sagsbehandlingstiden og gribe hårdt ind over for disse asylsøgere. Det er baggrunden for den rejste forespørgselsdebat.

Besvarelse

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

Der har jo desværre i det seneste års tid været en stigende kriminel aktivitet blandt asylansøgere, især fra de lande, der går under den fælles betegnelse SNG-lande, altså det tidligere Sovjetunionen. Det er kriminalitet, der går ud over lokalområdet, ikke mindst i form af butikstyverier, men også anden form for kriminel aktivitet. Der har været tilfælde af vold og voldtægt og sågar et tilfælde af bandelignende oprør med skudvekslinger, og der er også kriminel adfærd på centrene til stor gene for både personalet og de andre asylansøgere.

Vi har tidligere oplevet kriminalitet blandt asylansøgere. For nogle år siden var det især blandt asylansøgere, der kom fra de tre baltiske lande, og der blev gjort en særlig indsats, som betød, at det var svært at komme til at udøve kriminalitet. På den måde kan man sige, at formålet med at komme hertil blev formindsket, og balterne begyndte så at holde sig væk.

Man kan ikke bruge helt den samme fremgangsmåde over for de kriminelle asylansøgere, vi står over for i den aktuelle situation, fordi de kommer fra andre lande end de baltiske. Forskellen er, at balterne ikke var reelle asylansøgere.

re, og derfor var det nemmere at sende dem hjem igen meget hurtigt efter den såkaldte åbenlyst grundløs-procedure. Det særlige ved SNG-landene er, at der er enkelte mennesker derfra, som får asyl, fordi de er udsat for forfølgelse i deres hjemland, og det gør også, at der kan være en gruppe asylansøgere, som godt nok ikke ville kunne opnå asyl, men hvor vi alligevel er nødt til at undersøge deres sager først. Det tager selvfølgelig noget mere tid, end dengang vi kun havde med kriminelle asylansøgere fra de baltiske lande at gøre.

Regeringen har iværksat en særlig indsats for at nedbringe antallet af kriminelle asylansøgere. Man kan sige, at et af de succeskriterier, vi opererer med, er, at der skal være mindre kriminalitet, end tilfældet har været inden for det sidste års tid, og det mest grundlæggende succeskriterium er, at de mennesker slet ikke kommer her til landet.

Det vil være logisk, at hvis folk kommer hertil med det formål at udnytte asylproceduren til at begå kriminalitet, og de bliver forhindret i det, dels fordi perioden er for kort, og dels fordi politiindsats og anden indsats umuliggør eller besværliggør det – ja, så bliver de simpelt hen hjemme.

At de, man kunne kalde de falske asylansøgere med en kriminel adfærd, holder sig væk, og der dermed bliver mindre kriminalitet, er succeskriterierne for den indsats, vi har sat i gang, og som finder sted på tre fronter: en hurtigere sagsbehandling, en tættere overvågning og politiindsats de steder, hvor nogle af asylansøgerne befinder sig, og en forstærket kriminalpolitiindsats i det hele taget i de områder ude i landet, hvor der er asylcentre.

Indsatsen begyndte den 4. september i år, og det første skridt var at nedbringe sagsbehandlingstiden. Det sker først og fremmest ved, at man ikke benytter den såkaldte Dublinprocedure over for en række af de nationaliteter, jeg talte om før, altså typisk folk fra tidligere SNG-lande som Rusland, Armenien og Georgien, men også fra en række andre lande.

Det tager stadig temmelig lang tid at få undersøgt, hvorvidt en asylansøger først har været i kontakt med systemet i et andet land, så Danmark derfor har ret til at tilbagesende den pågældende asylansøger til det land, vedkommende oprindeligt har befundet sig i, og vi har derfor skønnet, at det var mere hensigtsmæssigt at springe det led over, simpelt hen at spare den ret lange tid, der går, inden man får et svar.

Men er der åbenlyse grunde til eller sandsynlighed for, at en asylansøgers sagsbehandling faktisk hører hjemme i et andet land, kan man bruge Dublinproceduren over for den pågældende. Der er også lavet en særlig specialgruppe, der skal tage sig af asylansøgere fra SNG-landene og andre, skal vi sige, særlige sager, som vedrører asylansøgere, der kommer fra andre lande og er mistænkt for kriminalitet. Gruppen er nedsat for at udnytte en specialviden, der gør, at disse sager kan behandles særlig hurtigt.

En stor gruppe af de mennesker, vi taler om, kan stadig få deres sag behandlet efter åbenlyst grundløs-proceduren, hvis der ikke er nogen synlig grund til, at de skulle have behov for asyl, og de kan derfor sendes tilbage i løbet af relativt få dage. Men hvis de skal igennem det, der hedder normalproceduren, tager det faktisk ganske lang tid, selv hvis man laver en såkaldt hasteprocedure, og det gør det simpelt hen, fordi de regler, vi har, er af en sådan karakter, at det faktisk tager tid at komme igennem hele systemet.

Der er også nogle flaskehalse, der kan påvirke proceduren, inden for lovens rammer. Det gælder f.eks., at der ofte er mangel på tolke. Man kan selvfølgelig hele tiden anstrenge sig for at finde tilstrækkeligt med tolke, men der dukker jo jævnlige nye nationaliteter op, og der er måske kun et enkelt menneske i landet, der kan bruges som tolk, og man kan ikke lige uden videre uddanne nye tolke. Det er ikke en flaskehals, der er nem at gøre noget ved.

Når det drejer sig om den måde, systemet fungerer på, så det jo et meget individorienteret system, hvor man undersøger det enkelte individs ansøgning om asyl meget grundigt. Der kan være tale om en test af alderen, f.eks. om vedkommende er under 18 år, som det bliver påstået, og det kan tage ganske lang tid. En sprogtest, som kan afgøre, om vedkommende kommer fra det område, som han påstår at komme fra, og en undersøgelse af, om de dokumenter og de påstande, der kommer frem, er ægte, er alt sammen noget, der kan tage ganske lang tid. Man kan sige, at der er en vis efterforskningsperiode, og hvis man filsidesætter den, kan det både gå ud over den pågældendes retssikkerhed og betyde, at man kommer til at acceptere, at flere mennesker får asyl, end der egentlig er grundlag for.

Sådan som sagsbehandlingstiden er i øjeblikket, når vi ser på denne gruppe mennesker, tager det 10 dage hos politiet, inden sagen bliver overgivet til Udlændingestyrelsen, hvor sagsbe-

handlingstiden i øjeblikket er 28 dage, og når det drejer sig om Flygtningenævnet, der hastebehandler kriminelle asylansøgere, er behandlingstiden i øjeblikket omkring 47 dage. Men den almindelige sagsbehandlingstid kan jo være længere i både Udlændingestyrelsen og Flygtningenævnet.

Når jeg gør lidt ud af sagsbehandlingstiden, er det, fordi man kan være fristet til at sige, at det skal gå lynhurtigt. Men det vil være som at blæse og have mel i munden samtidig, for alene med de regler, der faktisk findes, og som har opbakning i Folketinget, og de konventioner, vi har skrevet under på, er der sat nogle grænser for, hvor hurtigt man kan behandle en sag.

Det andet initiativ, regeringen har taget, er at oprette et særligt center i Nordsjælland, Center Sandholm, som er et særligt indkvarteringssted for asylansøgere af bestemte nationaliteter, nemlig folk, der kommer fra SNG-landene, hvor vi ved, der kommer relativt mange kriminelle asylansøgere fra. Men det kan også være kriminelle asylansøgere af andre nationaliteter, der f.eks. kan være svære at tumle ude på de lokale centre. Hvis det er tilfældet, kommer de til Center Sandholm.

Grunden til at man har valgt Sandholm er, at der allerede her var en række foranstaltninger, der gør det nemmere at overvåge, modarbejde og forhindre kriminalitet. Det er et indhegnet center, og der er etableret døgnbetjent adgangskontrol, også for at sikre, at der ikke kommer uvedkommende ind i centret. Asylsagsbehandlingen foregår i selve centret, der er nu oprettet en døgnbemandet politistation i selve centret, og endelig er der lavet en såkaldt cafeteriaordning, så der altså ikke udbetales kostpenge, men asylsøgerne får maden på centret. Når det er blevet sådan, er det, fordi det, at de selv skulle ud og købe deres mad, tilsyneladende var forbundet med en vis risiko for butikstyverier.

Den særlige indsats for at nedbringe kriminaliteten skulle meget gerne medføre, at der kommer færre fra de lande, vi taler om, fordi de, der egentlig ikke har et asylbehov, holder sig væk, og kriminaliteten dermed også falder. Det prøver vi at lave statistik over og følge med i både tilgangen og udviklingen i kriminaliteten. Foranstaltningerne har dog ikke virket længe nok til, at vi med sikkerhed kan sige, hvad vej det går, men en forsigtig førstemelding tyder på, at kriminaliteten i hvert fald ikke har været stigende, måske tværtimod. Men som sagt er det for tidligt at drage nogen egentlige konklusioner.

Endelig vil jeg sige noget om det tredje, regeringen har taget initiativ til, nemlig en styrket politimæssig indsats omkring de enkelte centre rundt omkring i landet. Det sker i et samarbejde mellem den lokale politikreds og asylcentret, men også i et samarbejde på landsplan. Der er nedsat en særlig styregruppe, som Rigspolitichefen har ansvaret for og som samarbejder med politimesteren i Hillerød, Udlændingestyrelsen og Dansk Røde Kors, der jo har ansvaret for Center Sandholm. De er en slags overordnet styregruppe i indsatsen for at sikre, at vort asylsystem ikke udnyttes af mennesker, som ikke har et beskyttelsesbehov, men kommer hertil for at udnytte asylperioden til at begå kriminalitet.

Jeg vil gerne sige, at både Dansk Røde Kors og politiet har været overordentlig hjælpsomme og målrettede i deres indsats for at være med til at nedbringe problemet, så det samarbejde har jeg været meget glad for, og jeg håber selvfølgelig, at det meget hurtigt vil bære frugt.

Forhandling

John Vinther (KF):

For nylig afsagde retten i Nykøbing Falster en bemærkelsesværdig dom. Dommen slog fast, at en asylsøger, der var blevet dømt for kriminalitet, skulle blive bag tremmerne, også efter at straffen var udstået, indtil hans asylsag var blevet færdigbehandlet. Den pågældende dom blev efterfølgende stadfæstet af Østre Landsret.

Indenrigsministeren burde i virkeligheden lade denne dom oversætte, optrykke i plakastørrelse og udsende til de lande, hvor vi udmærket godt ved, at de kriminelle kommer fra. Det handler nemlig om at udsende det helt klare signal: Venner, hvis I overvejer at komme her til landet alene med det formål at nå at stjæle så meget som overhovedet muligt, inden I igen bliver sendt hjem, skal I slet ikke komme, for det kan ikke betale sig. I skal hverken komme som turister eller forklædt som asylsøgere. Men det signal er det endnu ikke rigtig lykkedes at få afsendt, og derfor kommer de kriminelle altså her til landet.

I sommer var der højfokus på problemet, og det var her, indenrigsministeren kom med den efterhånden berømte melding, at de kriminelle asylsøgere skulle isoleres på en øde ø. Det er jo en idé, som vi fra konservativ side kun kunne bakke op, og vi kan heller ikke umiddelbart forstå den modstand, indenrigsministeren løb ind i.

Middelgrunden lige ud for København har tidligere været anvendt som asylcenter. Dengang var der ingen kritik, og Middelgrundløsningen har den fordel, at det kræver en langt mindre politiindsats at overvåge den, end tilfældet er med Sandholmlejren, og derfor er den altså en bedre løsning end Sandholmlejren.

Vores melding er klar: Vi hepper på indenrigsministeren i kampen for at overtale Det Radikale Venstre. Men jeg er også nødt til at sige, at jeg har aldrig nogen sinde haft held i spil, og også denne gang tror jeg desværre, at jeg holder på den tabende part.

Nu er isolering jo i bund og grund en nødløsning, der dækker over det reelle problem, nemlig at sagsbehandlingstiden er så lang, at de kriminelle får rigelig tid til at boltre sig i Allerøds righoldige butiksliv. Derfor ønsker Det Konservative Folkeparti, at der iværksættes en række tiltag med det formål at nedbringe sagsbehandlingstiden.

For det første skal der iværksættes en lynbehandling, en rigtig lynbehandling. Det siger sig selv, at mange af de kriminelle vil blive væk, hvis de ved, at sagsbehandlingen ikke tager meget mere end et par døgn, og at de i øvrigt i de par døgn vil være isoleret et sted, for så tjener det jo ligesom ikke noget formål at tage hertil. For det andet ønsker vi, at alle asylsøgere, der kommer fra lande, der erfaringsmæssigt tegner sig for en uforholdsmæssig stor del af kriminaliteten, overgår til behandling efter åbenlyst grundløs-proceduren.

Jeg skal her på vegne af Det Konservative Folkeparti og Venstre fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget opfordrer regeringen til sætte aktivt ind for at stoppe asylansøgere kriminalitet, herunder at realisere de tanker og ideer, som indenrigsministeren flere steder i dagspressen har givet udtryk for om isolering af kriminelle asylsøgere.

- Samtidig opfordrer Folketinget regeringen til omgående at iværksætte foranstaltninger med henblik på en linsagsbehandling af asylansøgere fra lande, der erfaringsmæssigt tegner en uforholdsmæssig stor andel af kriminelle asylansøgere, herunder
- snarest at fremsætte forslag til en ændring af udlændingeloven, således at sådanne asylansøgere overgår til behandling efter åbenlyst grundløs-proceduren, og således at Dansk Flygtningehjælp ikke medvirker i åbenlyst grundløs-proceduren eller i Flygtningeævnet.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 26).

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen): Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (Se ovenfor). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Helge Bo Jensen (EL):

At De Konservative har en forkærlighed for at spærre folk inde, så mange som muligt så meget som muligt, er næppe noget nyt. Men det undrer mig alligevel, at de mener, at man kan se af folks statsborgerskab eller hudfarve, eller hvad det nu kan være, om de er kriminelle eller ej, og jeg kunne godt tænke mig at høre, om De Konservative på den måde virkelig går ind for en kollektiv afstraffelse af grupper, hvor der er nogle, der har vist, at de er kriminelle. En kollektiv afstraffelse vil jo også gå ud over ganske uskyldige mennesker.

(Kort bemærkning).

Henrik Svane (RV):

Jeg vil indledningsvis sige til hr. John Vinther, at jeg er meget enig i de betragtninger, Det Konservative Folkeparti gør sig for at stoppe tilvandringerne til landet af folk, der kommer hertil og søger uberettiget asyl og samtidig hermed begår berigelseskriminalitet og anden kriminalitet. Det vil vi fra radikal side gøre alt, hvad vi kan, for at stoppe, her er vi selvfølgelig enige.

Men jeg er lidt betænkelig ved den formulering, man har i forslaget, hvor man opfordrer regeringen til at lave en lynbehandling, en hastebehandling. Jeg går ud fra, at Det Konservative Folkeparti er klar over, at der rent faktisk bliver givet asyl til nogle af dem, som kommer fra nogle af de lande, vi taler om her. Hvordan vil Det Konservative Folkeparti sikre, at den asylbehandling, som skal foregå, foregår retfærdigt, så vi ikke taber nogle af dem, der rent faktisk har et beskyttelsesbehov? Og endelig vil jeg godt bede hr. John Vinther om at forklare os lidt mere om, hvorfor Dansk Flygtningehjælp efter De Konservatives mening ikke længere skal indgå i asylbehandling. Hvad er årsagen til det?

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Vi er i SF enige i, at det er et problem med de kriminelle asylansøgere, som kommer hertil med det formål at begå kriminalitet. Men vi har en bekymring over forslaget til vedtagelse, og den går på: Hvordan sikrer man rent faktisk, at de, der kommer her, også får en retmæssig behandling?

Vi har åbenlyst grundløs-proceduren, hvor Dansk Flygtningehjælp netop er med, ikke som en garanti, men som et filter for at sikre, at der ikke sker de store ulykker, når vi anvender åbenlyst grundløs-proceduren, og jeg vil godt spørge hr. John Vinther: Hvor er retsgarantierne her? Sådan som jeg forstod forslaget, er det faktisk dem, man er ved at fjerne. Er Det Konservative Folkeparti ikke et parti, der går ind for, at vi skal være en retsstat? Jeg oplever faktisk, at det, man siger her, er, at fordi det er asylansøgere, er retssikkerheden ligegyldig.

(Kort bemærkning).

John Vinther (KF):

Nu var der megen uro i salen, da jeg begrundede forespørgslen, og derfor skal jeg gerne til ære for hr. Helge Bo Jensen og andre gentage de tal, som jeg har fundet i et notat fra Udlændingestyrelsen af 8. september i år. Det tal vedrører de georgiske asylsøgere.

Man kunne se, at der i første kvartal i år var indrejst 45 georgiere. I samme kvartal blev 42 sigtet for overtrædelser af straffeloven, og i samme kvartal, altså helt frem til andet kvartal år 2000, er nul georgiske asylsøgere meddelt asyl. Jeg synes, det tegner et billede af, at der kommer mennesker fra visse lande, hvor man med meget stor sikkerhed kan sige, at de pågældende ikke opfylder kriterierne for at blive tildelt asyl. De kommer alene med et andet formål.

Jeg er enig i, at der selvfølgelig skal være en sagsbehandling, for det er vi forpligtet til, også konventionsmæssigt. Men det kan jo ikke være sådan, at man hele tiden bliver ved med at bruge de meget lange sagsbehandlingstider som undskyldning for, at der ikke gribes ind lige netop over for denne gruppe asylsøgere. Jeg ynder i virkeligheden at kalde dem kriminelle forklædt som asylsøgere, for det er jo ikke folk, der nogen sinde kunne få asyl.

Jeg kunne ikke drømme om at mistænkeliggøre Dansk Flygtningehjælps arbejde, og det er heller ikke det, der er vores formål. Det, der er formålet, er, at netop over for denne gruppe af

asylsøgere, hvor der er en til vished grænsende sandsynlighed for, at de ikke vil få asyl, gælder det naturligvis om at smidiggøre og effektivisere sagsbehandlingen så meget som overhovedet muligt, og i de sager mener vi altså ikke, der er grundlag for, at Dansk Flygtningehjælp skal medvirke i proceduren. Det er i al beskedenhed og forsigtighed baggrunden for vedtagelsesforslaget.

(Kort bemærkning).

Henrik Svane (RV):

Tak for besvarelsen, men jeg mangler bare at få svar på én ting. Hr. John Vinther sagde i sit sidste indlæg, at der er en til vished grænsende sandsynlighed for, at de alle sammen er kriminelle. Hvordan vil man sikre, at de få procent, der rent faktisk får asyl, får en retfærdig behandling?

(Kort bemærkning).

Helge Bo Jensen (EL):

Det er jo netop det, retssikkerhed handler om: Hvad skal der ske med de i dette tilfælde fortvivlende få, som måske er rigtige forfulgte, som kommer fra et sted, hvor de er blevet forfulgt? Er De Konservative indstillet på at følge det op med en procedure her i landet, som i virkeligheden bliver en fortsættelse af forfølgelsen, fordi de bliver straffet for noget, de ikke har gjort, men som nogle andre har gjort? Er det en retsstat?

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jeg synes, Det Konservative Folkeparti skal passe på, at man ikke vender tingene på hovedet.

Baggrunden for, at vi overhovedet har en å. g.-procedure, er jo, at man for år tilbage så, at der var sager, hvor man måtte skønne, at der nok var en rimelig oplagt chance for, at de var åbenbart grundløse. Men netop for at sikre, at disse sager fik en ordentlig behandling, sagde man, at det ikke kun skal være de offentlige myndigheder, som behandler dem. Så drog man Dansk Flygtningehjælp ind i proceduren og fik derved den hurtige procedure, som jo har virket vældig godt, bl.a. da vi havde problemet med balterne for nogle år tilbage.

Men nu kommer Det Konservative Folkeparti og siger, at vi har brug for en hasteprocedure osv. osv., og så skyder man det element ud, der skulle sikre retssikkerheden for disse mennesker. Det Konservative Folkeparti var meget op-

taget af retssikkerhed i går på nogle andre områder, og det havde vi en lang debat om. Men hele denne procedure er jo lagt til rette for at sikre retssikkerheden, og rent faktisk har jeg forstået, at hvis de ikke ligefrem er jøder, betragtes de russiske ansøgere som åbenbart grundløse, og jeg synes altså, det er at vende tingene på hovedet pludselig at ville squeeze Dansk Flygtningehjælp ud.

(Kort bemærkning).

John Vinther (KF):

Til hr. Henrik Svane skal jeg blot komme med den faktuelle korrektion, at jeg sådan set ikke sagde, at der var en til vished grænsende sandsynlighed for, at de pågældende var kriminelle. Jeg sagde, at der var en til vished grænsende sandsynlighed for, at de pågældende ikke ville opnå asyl i Danmark, og der er trods alt forskel på de to ting. Det Konservative Folkeparti lægger stadig vægt på retssikkerhed, og det vil vi blive ved med.

Med hensyn til hr. Helge Bo Jensens spørgsmål må jeg blot konstatere, at vi lægger måske nogen vægt på det omkringliggende samfunds retssikkerhed over for de mennesker, der kun kommer her til landet med det formål at begå kriminalitet, men vi har jo ikke foreslået, at der ikke skal være nogen sagsbehandling. Vi har blot foreslået, at man laver en linsagsbehandling og smidiggør den. Jeg har fuld tiltro til, at systemet som sådan – de mennesker, der sidder og kigger på de sager – udmærket godt er i stand til at vurdere, om der i et enkelt tilfælde ud af mange, der kommer eksempelvis fra Georgien, skulle være noget, der lignede grundlag for asylstatus i Danmark, men det behøver man altså ikke have et meget langt forløb for at kunne konstatere.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg har en vidtgående sympati for hr. Vinthers måde at fremlægge tingene på, men han skal ikke tro, at han og hans parti og Venstre er ene om foruden retssikkerheden også at lægge vægt på det omgivende samfunds tryghed. Det gør vi vist alle sammen.

Det, jeg savner svar på efter de korte bemærkninger, der er blevet fremsat, og de spørgsmål, der er stillet, er: Hvorfor skal Dansk Flygtningehjælp udelukkes? Selv en person, der står anklaget for mord, mordbrand, voldtægt og mange andre frygtelige ting, har jo ret til en forsvarer.

Man skal da have en bisidder, man skal da have nogen, der skal se sagen fra den anklagedes, den mistænkte synspunkt, så vedkommende endda på fremmed grund og under vanskelige omstændigheder ikke er overladt til sig selv.

Jeg har ikke spor sympati for de væmmelige eksistenser, der kommer til det ene land og det andet land, herunder også til vores land, for at stjæle. Men vis dog den mildhed og respekt for retssikkerheden, at de selvfølgelig skal have en bisidder!

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Nu ventede jeg et par runder i håbet om, at jeg fik et svar. Jeg spurgte, hvor Det Konservative Folkeparti stod med hensyn til retssikkerheden i dette spørgsmål, og jeg vil godt spørge stille og roligt: Hvis man fjerner Dansk Flygtningehjælps rolle, er det så ikke en forringelse af retssikkerheden for asylsøgere?

Jeg synes ikke, der er noget formål med at snakke om Dublinproceduren, så det kan vi godt springe over. Den giver ikke nogen sikkerhed for asylansøgere. Der er selvfølgelig et problem, men at slette Dansk Flygtningehjælps medvirken, er det ikke en forringelse af retssikkerheden? Det kan godt være, at den ikke skal fjernes helt, men jeg vil godt have et svar på, om det rent faktisk ikke betyder, at man mindsker retssikkerheden for asylsøgere?

(Kort bemærkning).

John Vinther (KF):

Jeg vil tilråde hr. Knud Erik Hansen, når Folketingstidende er blevet trykt, at læse, hvad jeg svarede i sidste runde, for her mener jeg, at jeg svarede på det spørgsmål.

Til hr. Arne Melchior vil jeg sige: Det er ikke en mistænkeliggørelse af Dansk Flygtningehjælp, men omvendt er det altså også sådan, at i Det Konservative Folkeparti har vi i denne særlige situation, hvor vi taler om mennesker, der – som jeg sagde før – med en til vished grænsende sandsynlighed ikke kan få asyl, tiltro til, at de mennesker, der sidder i Udlændingestyrelsen og behandler sagerne ud fra saglige kriterier, udmærket godt er i stand til at vurdere dem.

(Kort bemærkning).

Henrik Svane (RV):

Jeg går ud fra, at den konservative ordfører er klar over, hvorfor sagsbehandlingen ofte trækker i langdrag. Det er jo netop, fordi man er nødt

til at have svar på en række spørgsmål, og at det ofte er meget vanskeligt at få dem, fordi flygtningene kommer fra samfund, hvor man ikke bare lige kan benytte telefon eller telefax og give et svar inden for 48 timer.

Jeg må altså konstatere, at på dette punkt er det ved at skride med hensyn til retssikkerheden i Det Konservative Folkeparti, når hr. John Vinther siger, at selv om der er en til vished grænsende sandsynlighed for, at de ikke kan få asyl, kan vi nok klare det, så de, som rent faktisk for nærværende får asyl, får afgjort deres sag inden for 48 timer. Det tror jeg ikke holder, og jeg synes, det er tankevækkende, at et parti, der i den grad har båret retssikkerheden igennem den danske politiske historie til nu, er sunket så dybt.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
Fru Dorte Bennedsen som ordfører.

Dorte Bennedsen (S):

Som det fremgik af den debat, vi har haft tidligere på dagen, har vi jo gennem dette år haft et stigende problem med asylansøgere fra visse af de tidligere SNG-lande, som tilsyneladende kommer hertil med det formål at begå berigelseskriminalitet snarere end at opnå asyl. Og noget tyder i hvert fald også på, at der i nogle af disse tilfælde er tale om en organiseret kriminalitet.

Det er et problem, der skal løses, for det er et udtryk for misbrug af asylsystemet. Det skal løses af hensyn til de mennesker, som bliver ofre for denne form for kriminalitet, og det skal sidst, men ikke mindst, løses, fordi det let bringer det store flertal af reelle asylansøgere og i et vist omfang desværre også andre udlændinge i miskredit, fordi de let slås i hartkorn med denne lille, men belastende gruppe.

For nogle uger siden deltog jeg i et møde med 20 borgmestre, som repræsenterede kommuner spredt ud over landet, og som alle har et asylcenter placeret i deres kommune. Og ideen bag mødet var at lytte til, hvilke problemer borgmestrene oplever ved at have et asylcenter.

Reaktionerne fra borgmestrene var – for nogle måske overraskende – meget entydig og kan bedst illustreres gennem nogle af de svar, der blev givet.

En sagde: En hård kerne af asylansøgere fra SNG-landene giver store problemer med kriminalitet, mens de øvrige asylansøgere ikke giver større problemer end kommunens øvrige befolkning.

En anden sagde: Vi har haft problemer med ansøgere fra SNG-landene. Nu er de væk, og dermed er problemerne væk. Og et sidste citat fra en nordjysk kommune: Vi har en flygtningelandsby, der fungerer fint, men vi har haft problemer med fem asylansøgere fra SNG-lande, der udøvede 80 pct. af områdets kriminalitet, og det er ødelæggende for synet på asylansøgere.

Svaret fra denne kreds af borgmestre er tankevækkende, fordi det på den ene side klart viser, at asylcentre i det store og hele ikke giver anledning til væsentlige problemer i kommunerne, men på den anden side lige så klart understreger, at den gruppe asylansøgere, som kommer hertil med kriminalitet for øje, er en meget voldsom belastning, både for det omgivende samfund og for de øvrige asylansøgere.

Og på den baggrund vil jeg godt takke ministeren både for de svar, vi har fået i dag, og for de initiativer, der allerede er taget. Det er vigtigt at få nedsat sagsbehandlingstiden i al almindelighed, men især for disse grupper. Og vi har da også forstået, at der her pr. 1. januar, tror jeg, det er, tilføres nye stillinger til Udlændingestyrelsen. Det er vi godt tilfredse med.

Men jeg synes faktisk, at vi også skal være åbne over for en yderligere forøgelse af stillingerne i Udlændingestyrelsen, så sagerne i almindelighed kan behandles hurtigere.

Vi finder det også rigtigt, at man har opgivet at bruge Dublinproceduren over for folk fra visse SNG-lande. Og vi synes også, at man – i hvert fald efter vores vurdering – bør overveje, om der ikke er andre asylansøgergrupper, som med fornuft kunne undtages fra denne procedure, som jo er rimelig langstrakt.

Tiden er ikke til at gå ind på de øvrige initiativer, men vi støtter dem, fordi det er vigtigt at begrænse de pågældendes mulighed for at begå kriminalitet og få deres sager hurtigt behandlet, så de kan sendes hjem til hjemlandet, og så vi dermed kan sende et signal til andre med lignende ideer om, at den trafik kan de godt opgive, fordi Danmark anser det for et helt uacceptabelt misbrug af asylsystemet.

For nogle år siden havde vi nogle lignende problemer med folk fra Baltikum, og det blev løst gennem en hurtig og effektiv sagsbehandling. Det bør også være tilfældet her, at den hurtige sagsbehandling kan være med til at løse det.

Initiativerne, som er taget, har jo kun virket i forholdsvis kort tid, og derfor er det selvsagt vanskeligt at vurdere effekten. Men ser man på indrejsetallene fra de pågældende lande, er der

dog noget, som tyder på, at det er de rigtige instrumenter, vi har valgt, og at de vil få den ønskede effekt, nemlig at stoppe for indrejse af folk, der kommer med kriminalitet for øje.

Og det skal vi gøre af hensyn til det danske samfund og af hensyn til asylansøgerne. For debatten her i dag og debatten ude omkring viser jo, at det meget let får et præg af, at er én kriminel, så er de alle kriminelle. Og det er der ingen af os der er tjent med, og specielt ikke de mennesker, der uforskyldt kommer i klemme.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Masser af udlændinge er blevet en ressource for Danmark, men de mange kriminelle udlændinge stjæler desværre billedet, og det nytter ikke at bagatellisere problemet. Også en del af dem, der har fået opholdstilladelse, begår en meget stor del af drabene og voldtægtsforbrydelserne. Det er ikke til at komme uden om.

Men det mest akutte i øjeblikket er jo altså misbruget af asylinstituttet, og det glædede mig at høre, at fru Dorte Bennedsen også tager så realistisk på det, som tilfældet var i ordførertalen.

Et af problemerne, som ikke har været diskuteret, er jo, at udlændingelovgivningen giver enhver asylansøger ret til at forblive i landet, så længe sagen behandles. Det betyder, at enhver tyveknekt fra et SNG-land får kost og logi, lompengene og ret til at klage igen og igen. Ja, de fortæller oven i købet politiet, at er de blevet varetægtsfængslet, så har de det så godt, at de kan vende hjem med penge på lommen.

Det er helt urimeligt, at enhver kriminel, der påberåber sig asyl, kan opholde sig i Danmark, så længe den udsigtsløse asylsag behandles. Det er fuldkommen ødelæggende for den folkelige forståelse for de mange lovlidige udlændinges tilstedeværelse i Danmark.

Vi ønsker derfor i Venstre kursen mod de kriminelle udlændinge skærpet. Og det gælder som nævnt først og fremmest over for dem, der i ly af asylansøgninger alene opholder sig i Danmark for at begå kriminalitet.

Som jeg nævnte i min forrige ordførertale, kunne det jo undgås, hvis vi fulgte Venstres anbefaling om at oprette modtagelseslejre i nær-områderne. Så ville det ikke længere være attraktivt at gå på asylshopping i de forskellige lande her i Vesteuropa. Det ville ikke være attraktivt at komme med indstuderede forklaringer i Sandholmlejren uden om grænsekontrollen. Der ville ikke være besvær med tilbagetagessager. Menneskesmuglernes forretning

ville blive smadret. Den politik er der jo altså ikke flertal for endnu, og så må vi gå andre veje.

Det bør være en selvfølge, at afslag på asyl skal medføre omgående udsendelse. Det er vigtigt, at denne udsendelse sker omgående, og at de personer, der skal udsendes, ikke får mulighed for at gemme sig eller på anden måde unddrage sig udsendelsen.

Det er stærkt utilfredsstillende, når det af og til viser sig, at kriminelle personer faktisk allerede er udvist, men alligevel befinder sig i landet og har begået ny kriminalitet.

Vi er selvfølgelig opmærksomme på, at ministeren har lovet, at det skal blive sværere for asylansøgere at forhale opholdet i Danmark, og vi lyttede også med stor interesse til ministerens indlæg her i salen.

Men det er ikke godt nok. Vi vil have udlændingeloven ændret. Og jeg vil da også med hensyn til ministerens bemærkninger om samarbejde med politiet sige, at det har jo altså ikke medført, at vi har fået flere politifolk, eller at politiet har fået flere beføjelser.

Vi foreslår en helt ny procedure i disse sager. Vi foreslår, at Flygtningehjælpen skal ud af sagerne. Behandlingen af opholdstilladelser er efter Venstres opfattelse en myndighedsopgave. Det er ikke noget, en privat organisation skal deltage i. Og de bemærkninger, der er kommet fra anden side her i salen, bekræfter jo også, at man betragter Flygtningehjælpen som en slags advokater. Men så lad dem være det. De skal ikke deltage i afgørelsen.

Vi vil altså have Flygtningehjælpen ud af åbenbart grundløs-proceduren. Vi vil have den procedure afløst af en lynbehandling inden for normalproceduren.

Så skal sagerne selvfølgelig kunne indbringes for Flygtningenævnet, også dér skal der være en hasteprocedure, hvor vi foreslår en skriftlig behandling af sagerne. Det kan godt lade sig gøre, og så kan det gå meget hurtigere.

Og så ønsker vi i udlændingeloven en langt klarere og bedre hjemmel til at frihedsberøve kriminelle asylansøgere, så de forbliver frihedsberøvede, indtil de udsendes.

Jeg vil meget gerne høre i dag, om ministeren vil indgå i en diskussion om at ændre lovgivningen på denne måde, som efter vores opfattelse er aldeles realistisk. Hvis ikke ministeren vil, så vil vi selvfølgelig selv komme med et forslag, men jeg håber egentlig, at ministeren vil indgå i en positiv drøftelse. Jeg kan jo forstå, at vi er enige om, at den sagsbehandlingstid skal ned.

Jeg tror også, at vi er enige om, at det er uheldigt, når aviserne kommer før ministeren. Sagsbehandlingen skal altid være på et minimum, uanset hvad aviserne skriver.

Endelig vil jeg så nævne, at vi fortsat i Venstre er optaget af, at vi får strammet udvisningsreglerne så meget, som det overhovedet kan lade sig gøre, med respekt for de konventioner, vi har undertegnet.

Vi indkaldte for nylig til samråd, og indenrigsministeren og justitsministeren henholdt sig naturligvis til Højesterets praksis, men vi vil nu meget gerne have undersøgt lidt nøjere, om ikke Højesterets forsigtige linje mere skyldes udformningen af udlændingeloven, sådan som vi har udformet den her i Folketinget, end den skyldes domspraksis ved Menneskerettighedsdomstolen i Strasbourg.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Og så har hr. fru Dorte Bennedsen og hr. Henrik Svane bedt om korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

»Det glædede mig, at også fru Dorte Bennedsen tager dette problem alvorligt,« sagde fru Birthe Rønn Hornbech.

Jeg er ikke i tvivl om, at fru Birthe Rønn Hornbech mente den bemærkning venligt, og derfor kan det måske lyde lidt puvsigt, at jeg protesterer imod den, men den er jo udtryk for, at Venstre og andre gerne ville fremstille det, som om der var en hel masse mennesker, der ikke tog dette her problem alvorligt.

Jeg, mit parti og alle de partier, jeg har været i kontakt med om dette her i Folketinget, tager det her dybt alvorligt. Der er ingen, der vil holde hånden over et misbrug af asylsystemet, hvor kriminaliteten er kernen og ikke ønsket om asyl. Derfor er det lidt et forsøg på fra Venstre, oplever jeg, at sige: Nå, nu er de altså endelig, endelig kommet til fornuft.

Vi har fra første færd sagt: Det dér vil vi ikke acceptere. Og jeg kender ikke nogen mennesker, der vil acceptere det.

Og så vil jeg godt ... nej, det vil jeg ikke, for nu er tiden løbet ud, kan jeg se.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Der er et par sekunder endnu. Hr. Henrik Svane.

(Kort bemærkning).

Henrik Svane (RV):

Det kan være, jeg var uopmærksom et øjeblik under fru Birthe Rønn Hornbechs tale. Jeg forstod, at Venstre ligesom Det Konservative Folkeparti vil have Dansk Flygtningehjælp ud af åbenbart grundløs-proceduren, men jeg hørte det, som om det også blev sagt fra ordføreren, at vi gerne vil have sagerne ind i en lynbehandling under normalproceduren.

Hvis jeg hørte rigtigt dér, vil Venstre altså have, at disse folk, der kommer for at shoppe asyl og så bare dyrker kriminalitet i stedet for aktivt at gå ind for at få asyl, skal ind i en lynbehandling under normalproceduren. Hvis jeg hørte det rigtigt, er det så også meningen, at Venstre vil stille forslag om, at Dansk Flygtningehjælp også skal ud af dén procedure?

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Hr. Henrik Svane har ganske ret: Hr. Henrik Svane var uopmærksom.

Jeg sagde omhyggeligt, at vi vil også have Flygtningehjælpen ud af Flygtningenævnet, men når vi tager Flygtningehjælpen ud både af første og anden instans, så kan vi efter vores opfattelse efter konventionerne ikke bryde med to-instansprincippet. Derfor ønsker vi lynbehandling både i første og anden instans.

Det var for at tilkendegive, at vi beder altså ikke både om at få Flygtningehjælpen ud af første instans og så om at afskære muligheden for at klage til Flygtningenævnet, men vi mener, det kan gøres ved lynindsats begge steder og skriftlig behandling ved landsretten.

Og jeg vil da helst ikke genere fru Dorte Bennedsen, så jeg vil så sige det på den måde, at jeg var glad for, at fru Dorte Bennedsen var inde på, at der måske også var flere grupper af asylsøgere, i forbindelse med hvem vi kunne se, om der var mulighed for en hurtigere procedure. Og det er venligt ment.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Det er spørgsmålet om retssikkerheden. Jeg har altså meget svært ved at forstå, at i dag, eller rettere sagt, jeg vil sige det på den måde, at i går var der ingen ende på, at hvis sager blev afgjort af myndighederne – det er ganske vist et andet tema – uden visse bestemte forudsætninger, så var det en trussel for borgernes retssikkerhed.

I dag har man så vendt det på hovedet, når det drejer sig om asylansøgere. Så kan det være myndighederne alene, der kan sidde og afgøre; det er slet ikke nogen trussel for retssikkerheden.

Jeg har den opfattelse, at det, at Dansk Flygtningehjælp medvirker i både å. g.-proceduren og i Flygtningenævnet, ikke alene er en sikkerhed for asylansøgerne, men det er også en sikkerhed for det danske samfund, for det medvirker til, at vi får set på sagerne med, om man så må sige, to sæt øjne, og vi derved ikke kommer i risiko for uforskyldt – jeg tror ikke, det vil være bevidst – at komme til at træffe nogle forkerte afgørelser.

Så både af hensyn til samfundets renommé og af hensyn til de pågældende er det vigtigt at fastholde denne her retssikkerhed, som i går var så vigtig, da det drejede sig om danske statsborgere.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det, vi talte om i går, vedrørte ikke danske statsborgere. Det vedrørte alle. Men lad det nu ligge.

Jeg har nu den opfattelse, at det, vi taler om i dag, nemlig Flygtningenævnet, har en langt bedre retssikkerhed indbygget end alle de administrative myndigheder, vi talte om i går. Flygtningenævnet er et domstolslignende organ. Ligesom Højesteret kan afgøre visse sager skriftligt, så mener vi også, det kan lade sig gøre i Flygtningenævnet. Den retssikkerhed ligger langt ud over de myndigheder, vi kritiserede i går.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jeg er fuldstændig enig i vurderingen af Flygtningenævnet, men der er jo altså også lige den kendsgerning, at Dansk Flygtningehjælp medvirker dér.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Fru Dorte Bennedsen har i forbindelse med ombudsmandsloven for nogle år siden udtalt, at Flygtningenævnet er karakteriseret som værende domstolslignende på grund af procedurereglerne, på grund af kontradiktionen i nævnet. Der blev ikke nævnt noget om sammensætningen, sådan som jeg husker det.

Men i hvert fald må jeg sige det helt klart: Dansk Flygtningehjælp er for os et fremmedele-

ment. Vi har aldrig ønsket det. Det er en myndighedsopgave, og i det omfang, man mener, at asylsøgeren skal have en bisidder, hvad han jo allerede har krav på i dag, så må det være dér, Flygtningehjælpen skal optræde, hvis man ikke vil have en advokat.

Det er en utilstødelig sammenblanding, at partens bisidder skal sidde i den afgørende myndighed. Det hører ingen steder hjemme. Han skal være det, han er: en bisidder.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Hr. Knud Erik Hansen som ordfører.

Knud Erik Hansen (SF):

Jeg vil godt starte med at sige, at det, at vi får en del asylansøgere ind i landet, som har andre hensigter end asyl, og at det er kriminalitet, der er det dominerende, er et problem, og det er et problem, som vi skal gøre noget alvorligt ved; det kan underminere hele vort asylsystem.

Men jeg synes egentlig også godt, man kan spørge: Hvorfor skal vi egentlig drøfte det her i Folketingssalen? Var det ikke noget, der kunne være løst, uden at vi behøver at drøfte det her?

Jeg synes, jeg kan se to grunde til, at vi pludselig får denne her sag i Folketinget. Den ene var det postyr, som indenrigsministeren pludselig skabte ved at gå ud og sige, at man faktisk kan overveje at placere de kriminelle asylansøgere på en øde ø. Det rammer selvfølgelig ind i den meget betændte udlændingedebat, og det unuancerede budskab, der kommer ud, er: Jamen det gør måske ikke så meget. Det er bare asylansøgere, og de er problematiske generelt. Derfor kan vi godt behandle dem, uden at vi egentlig tager særlig meget vare på retssikkerheden.

Jeg ved godt, at det måske ikke var det, indenrigsministeren mente, men det var det budskab, der kom ud. Det synes jeg er uheldigt, og det er måske også derfor, vi pludselig får sådan en debat her.

Man kan også spørge, om den anden grund ikke er, at det her var en panikhandling, et udtryk for, at man i hele udlændingssystemet faktisk ikke havde styr på de her sager, og at det var derfor, vi pludselig får denne debat og dette udsagn.

Man kan spørge, hvad det er, der gør, at ministeren ikke havde sørget for at tage hånd om disse forhold noget før? Der var kommet signaler. Hvorfor skulle det pludselig præsenteres som en helt umulig opgave? Og hvad er det, der gør, at det er en umulig opgave? Hvorfor skulle

der noget helt ekstraordinært til i forhold til det, vi har nu?

Så jeg sidder tilbage med en fornemmelse af et system, der ikke har reageret på faresignalerne, og også med en fornemmelse af et system, der på nogle punkter også godt kunne trænge til at blive strammet op.

Der er problemer med den lange sagsbehandlingstid. Det er jo ikke kun de kriminelle, der er udsat for lang sagsbehandlingstid; det er alle andre også. Så jeg var sådan set glad for ministerens redegørelse her i Folketinget, som jeg tager som udtryk for, at nu er man begyndt at tage fat, og at man også med mange af de virkemidler, man har i dag, faktisk kan gøre en hel del, altså sørge for en større politimæssig overvågning og mange af de ting, som ministeren nævnte.

Jeg synes, det er godt, at man har taget fat på det. Jeg synes også, det er vigtigt – og det er så belyst af den debat, vi har haft her – at det, vi tager fat på, skal basere sig på, at vi overholder konventionerne, at vi respekterer dem, og at vi kan risikere, at det er mennesker, der, uanset at mange kommer fra lande, hvor de er kriminelle, er mennesker, der har brug for asyl. Det er vigtigt, at vi overholder konventionerne, og at vi også holder retssikkerheden i hævd, at vi ikke pludselig går i panik og siger, at nu er det lige gyldigt med retssikkerheden, nu kan vi lave en hel masse procedurer, som gør, at retssikkerheden er ligegyldig. De to ting tror jeg er utrolig vigtigt at vi lader gå videre.

Når det er sagt, vil jeg også godt sige, at vi – under iagttagelse af disse betingelser – godt vil støtte de initiativer, der er nødvendige for overhovedet at undgå, at kriminelle asylansøgere ødelægger vores system.

Og skulle ministeren have brug for en yderligere diskussion om, hvad man kan gøre inden for de rammer, står vi gerne til rådighed, for vi synes, det er et alvorligt problem, at kriminelle asylansøgere både kan ødelægge det for andre og også kan genere det omgivende samfund ganske gevaldigt.

Så vi vil gerne være med til at sikre os, at det ikke sker.

(Kort bemærkning).

Henrik Svane (RV):

Bare en lille bemærkning til SF's ordfører, der kom til at sige i forbindelse med den lange sagsbehandlingstid, at vi gerne vil nedsætte sagsbe-

handlingstiden, især for de kriminelle asylansøgere. Det siger sig selv, at det vil vi alle.

Så sagde ordføreren – det gælder også i forhold til den lange sagsbehandlingstid – at den også gælder for alle andre asylansøgere. Det synes jeg ikke er fair. Vi har regnet med nogle gennemsnitter, som vi er enige om – SF, De Radikale og regeringen – er for lange, og det er mit indtryk, at man gør, hvad man kan i Udlændingestyrelsen for øjeblikket ved hjælp af omstruktureringer, som er foregået for nogle måneder siden. Der bliver gjort alt, hvad der ligger i vores fælles magt, for at få skærpet opmærksomheden på at få nedbragt de her sagsbehandlingstider.

Så jeg synes altså ikke, det er helt fair, hvis man får det indtryk i offentligheden af SF's ordførers tale, at sagsbehandlingstiden er alt for lang alle steder; det er jo nogle gennemsnitstal, vi taler om.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Jeg er egentlig glad for spørgsmålet.

Hvis mine bemærkninger har givet anledning til en forståelse af, at det var en kritik af Udlændingestyrelsen og det arbejde, der gøres i Udlændingestyrelsen, så vil jeg godt sige, at det var det ikke.

Men jeg synes, vi har nogle problemer, vi skal diskutere, når vi snakker om hele proceduren, for vi er ude i en situation, hvor det tager ganske lang tid. Vi har en Dublinprocedure, som tager 3-4 måneder, hvor asylansøgeren sidder og venter på stort set ingenting. Jeg synes, det er en relevant diskussion, i hvilket omfang vi kunne undlade at bruge Dublinproceduren og dermed mindske sagsbehandlingstiden.

Vi har en situation i Udlændingestyrelsen, hvor de rammer, Udlændingestyrelsen har for løsning af opgaven, betyder, at bare det at blive kaldt til samtale, efter at man har ventet de 3, 4, 5, 6 måneder på Dublinproceduren, tager 3-5 måneder, og de svar, ministeren har givet os, viser, at vi kan forudse, at det også bliver tilfældet det næste års tid.

Udlændingestyrelsen selv siger, at det burde de kunne løse inden for 14 dage, hvis de havde ressourcerne – inden for 14 dage. Så vi er i en situation, hvor de rammer, Udlændingestyrelsen har for at løse opgaven, gør, at vi får nogle meget lange sagsbehandlingstider. Og jeg synes faktisk, det havde klædt ministeren, hvis man også havde taget alvorligt fat på det her.

(Kort bemærkning).

Henrik Svane (RV):

Jeg kan forstå på ordførerne, at Dublinproceduren i visse tilfælde er med til at forlænge sagsbehandlingstiden. Det er mit klare indtryk, at det er rigtigt. Derfor tror jeg, det er væsentligt, at vi inden alt for lang tid må bede ministeren om at komme med en redegørelse for, hvordan det foregår med Dublinproceduren. Hvad er godt, og hvad er mindre godt ved den procedure?

Vi har tidligere haft nogle oplevelser i forbindelse med nogle somaliske flygtningesager, der skulle afgøres i Danmark, at man skulle vente mange måneder på svar fra Holland, og det har jo ikke været tanken, da vi i sin tid tilsluttede os Dublinkonventionen, at vi skulle forlænge sagsbehandlingstiderne. Og dét tror jeg er noget, som SF, De Radikale og også Socialdemokratiet vil være med til at prøve at drøfte, at evaluere den Dublinordning for at se, om vi i givet fald skal gøre en indsats her for at få strammet op på den eller få den ændret.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Ja, det vil jeg sige, det vil vi meget gerne være med til at drøfte. Det er sådan, at det kun er ca. 15-16 pct., der bliver sendt tilbage på grund af Dublinproceduren. Alle øvrige asylansøgere får deres sag behandlet, eller også forsvinder de selv. Men langt de fleste får deres sag behandlet, efter at de har været igennem Dublinproceduren. Det betyder, at der faktisk er en stor gruppe, hvor vi godt kunne overveje at sige, at de behøver ikke vente de dér 4, 5, 6 måneder.

Og så synes jeg faktisk også, der ligger en kæmpe stor diskussion om det rimelige i Dublinproceduren, det, at det er på det sted, man tilfældigvis er landet, at man skal have sin asylansøgning behandlet. På europæisk plan er det kun 1 pct., der bliver sendt tilbage. Jeg synes, det er problematisk at have en procedure, der forlænger sagsbehandlingstiden. Det kan godt være, at asylansøgere ikke selv kan være med til at bestemme, hvor de skal være, og så er det kun 1 pct., den virker over for.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Så er det fru Pia Kjærsgaard som ordfører.

Pia Kjærsgaard (DF):

Ligesom under den forrige debat har det her emne jo været en del af sommerens debat, må

man sige, som indenrigsministeren var en stor del af.

Og jeg skal citere fra dagbladet B.T., september 2000: »Danske skatteydere skal ikke være til grin for egne skattekrone«, sagde ministeren. Og i en længere artikel skitserede ministeren, hvad hun havde forestillet sig, og kom bl.a. med en fempunktsplan. Jeg vil godt forholde mig til tre af dem. De er stort set alle sammen fornuftige, men specielt de tre af dem synes jeg lyder ganske udmærket:

Punkt 1, oprettelse af et særcenter med 200 pladser til dem, der udøver kriminalitet.

Punkt 2, rullende sagsbehandling, så den meget lange sagsbehandlingstid kan sættes ned til 1 måned.

Punkt 3, et CPR-lignende register, så politiet kan holde styr på, hvem asylsøgerne er, hvor de bor, og om der er gengangere, som allerede én gang har fået afslag på asyl.

Der står en hel del mere, men det er sådan lige det konkrete.

Så har ministeren i sin svartale forholdt sig til Center Sandholm. Og jeg vil godt høre lidt nærmere: Hvordan er forholdsordren i forhold til det personale, altså det politi, som skal være på centret? Er det sådan, at man stadig væk kan gå i byen, hvis man har lyst til det, selv om man er oppe på Center Sandholm? Må man bevæge sig frit fra centret? Er det sådan, at hvis man kommer tilbage med store pakker, så må politiet undersøge, hvad det er, man kommer tilbage med?

Ministeren nævnte nogle eksempler, hvor det lød, som om man ikke havde ret mange penge med i byen, hvilket selvfølgelig antyder, at man bare skal have, hvad man skal have, og så i øvrigt ikke behøver at gå i butikker. Men hvis man alligevel kommer tilbage med noget, må man så undersøge, hvad man kommer tilbage med?

Jeg vil godt høre lidt nærmere om, hvad det her Center Sandholm i virkeligheden er, altså hvor meget isolation det er, for Center Sandholm er jo den tanke, som ministeren forelagde om den øde ø.

Så kan jeg sige, at dagens Frederiksborg Amtsavis siger, at fire er stukket af fra fængslet i Sandholmløjren. Det er bare en af de små daglige doser, en af de her mange avisartikler, hvor man kan se, at fire asylansøgere er stukket af.

Jeg vil godt høre i forhold til det initiativ, der er sat i gang i Center Sandholm, hvor mange gange man har været ude for den slags problemer med folk, der er flygtet fra Center Sand-

holm, og hvad man gør for, at folk rent faktisk ikke flygter.

I den her debat synes jeg også, at tallene i forhold til kriminelle asylsøgere skal være med. Nu må jeg sige, at de tal, som jeg har tænkt mig lige at opremse nu, ikke indbefatter asylansøgere, der ikke har fået fast opholdstilladelse, men det er såmænd skræmmende nok. Og når jeg omtaler de her tal, så er det, fordi jeg også vil over i en debat om, hvem der egentlig bliver udvist i forhold til den kriminalitet, der er begået. Altså i forhold til voldtægt er det 23 pct. af indvandrere og efterkommere, simpel vold er det 16 pct., alvorlig vold er det 24 pct., drab 31 pct., røverier 22 pct., narkosalg 14 pct. Og det er selvfølgelig tal fra Justitsministeriet, som jeg henviser til her.

Det er jo en ret stor procentdel, må man nok sige, i forhold til fremmede, som kommer til landet, og som man som mindstemål skulle forvente opførte sig efter gældende regler.

Der er jo problemet, at det er umådeligt svært at udvise kriminelle udlændinge, og jeg bemærkede, at fru Birthe Rønn Hornbech kom med en bemærkning om, at hun godt ville have undersøgt, om Højesteret, som jo omgør mange af de her afgørelser, i virkeligheden ikke forholder sig mere til dansk lovgivning end til de internationale regler. For det har nemlig også altid været min opfattelse.

Jeg advarede meget imod det, da man fra Folketingets side vedtog en såkaldt stramning af udlændingeloven i forhold til nogle udvisningsregler, hvor der er så mange forskellige paragraffer, der gør, at man alligevel ikke kan udvise, og det har længe været min tanke, at det netop er de mange punkter, som Højesteret henviser til, som gør, at man ikke kan udvise.

Jeg skal nævne et eksempel, hvor en 34-årig, som havde handlet med heroin, fik 60 dages fængsel og en udvisningsdom, alligevel ikke kunne udvises, fordi han havde for stor tilknytning til Danmark, og det har vi jo set den ene gang efter den anden. Det er kun, hvis der er tale om meget, meget grov og gentagen narkokriminalitet, at man så rent faktisk bliver udvist.

Man tager i virkeligheden de hensyn, som også står i lovgivningen, meget alvorligt og nægter at udvise, selv om der rent faktisk er en udvisningsdom. Det synes jeg også hører med til denne her debat, og jeg vil godt have et svar på det.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Hr. Arne Melchior som ordfører.

Arne Melchior (CD):

CD vil naturligvis lige så lidt som nogen anden være med til at beskytte lovovertrædere, hvor de måtte være født, hvordan de måtte se ud osv. – ingen tvivl herom, og det er så klart, så det behøver ikke uddybes.

Så skal jeg, selv om fru Birthe Rønn Hornbech måske tror, at jeg kun kan blive ked af det, når hun siger noget, rose hende for noget, hun sagde i sin ordførelse. Det er naturligvis, sagde fru Rønn Hornbech, synd for flertallet af nytillkomne her i landet, når der fokuseres overmåde meget på de forbryderiske af dem. Alle de, der er anstændige, rettænkende og rethandlerne borgerne her i landet, lider, efter at de er kommet hertil, under, at der er en del indvandrere, der begår kriminalitet, indtil grov kriminalitet, og at der så fokuseres, vil jeg sige, i nogen grad overdrevent på det.

Og med overdrevent mener jeg følgende: Når man opgør antallet fra tredjeorden stammende herværende kriminelle, så må man ikke sammenligne med hele befolkningen, men man må naturligvis sammenligne antallet med de pågældende socialgrupper, fordi de tilkomne har naturligvis tilsvarende risiko for og motiver til at gå hen og blive kriminelle, og derfor vil en retfærdig sammenstilling af disse tal nødvendigvis, at man sammenligner med den tilsvarende socialgruppe.

Så skal jeg forholde mig til det forslag til vedtagelse, som hr. John Vinther og fru Rønn Hornbech har præsenteret os for. Denne forespørgsel i dag har jo nr. F 6, og man gætter vel ikke helt galt, når man antyder, at der, efter det var lykkedes fru Pia Kjærsgaard og Dansk Folkeparti at komme med forespørgsel nr. F 1, så er et par partier, der har tænkt: »So ein Ding müssen wir auch haben«, og så kom de så med denne her, som jo egentlig ikke bringer noget særlig nyt. Og jeg mener, at myndighederne allerede i dag har gældende regelsæt, som gør det muligt at opnå den maksimale bekæmpelse af kriminalitetsudøvende mennesker, også af den art, vi her taler om.

Når man så ser på selve teksten, så står der i den ene pind, at man ønsker en lynbehandling, og så kommer jeg dermed tilbage til fru Rønn Hornbech, som jo er forslagsstiller til ordet, som er et meget rigoristisk ord. Lynbehandling – hvad forstås der ved det? Som jeg igennem årene har forstået fru Rønn Hornbechs retsopfattelse, så kunne jeg forstå, hvis der stod »en hurtigst

mulig behandling«. Hvad forstås der ved lynbehandling?

Der er ikke noget om, at den hurtige behandling skal være fair, ikke noget med, at den skal udføres så retfærdigt som muligt, nej, det er kun en nyopfindelse. Lynbehandling i retten er noget meget, meget vanskeligt at have med at gøre; det kan vi ikke stemme for.

Og så er der det, vi tidligere her i eftermiddag har været inde på, Dansk Flygtningehjælps rolle. Jeg vil godt spørge forslagsstillerne til denne vedtagelse: Er der eksempler på, mere end et i det mindste, at Dansk Flygtningehjælp unødigt har forsinket behandlingen af disse sager?

Hvis man ikke har sådanne eksempler på, at de har trukket unødigt i langdrag, så må jeg sige, at så stemmer ønsket om, at de ikke må medvirke – og det er det, der står, der står ikke, at de ikke skal medvirke i afgørelsen, der står, at de overhovedet ikke må medvirke i procedure – ikke med min retsbevidsthed, og det er et i høj grad ufolkeligt krav at stille, at Dansk Flygtningehjælp skal udelukkes fra at være bisiddere til de pågældende anklagede.

Henrik Svane (RV):

De senere år har problemet med de kriminelle asylansøgere været stigende. Kriminaliteten har fortrinsvis bestået i butikstyverier og anden berigelseskriminalitet, men tilfælde af vold og voldtægtsforsøg har også fundet sted.

Der ses også en optrapning af kriminaliteten internt på flere asylcentre, hvor der er set flere tilfælde af vold, hærværk, narkotikamisbrug og endda voldtægt og prostitution. Det er utrolig alvorligt, og Det Radikale Venstre har fra starten ønsket at skride hårdt ind over for dette misbrug af gæstfriheden.

Der er, som ministeren har skitseret, allerede taget en række initiativer. Det drejer sig om en nedbringelse af sagsbehandlingstiden. Vi skal benytte åbenbart grundløs-hasteproceduren i så vidt omfang som muligt, og i de resterende tilfælde skal sagsbehandlingstiden gerne nedbringes til omkring 1-2 måneder. Det er jo afgørende for løsningen af problemerne ved kriminalitet blandt asylansøgerne, at asylansøgninger behandles så hurtigt som muligt. Derudover er der sat ind med øget politiovervågning for at overvåge og for at stresser de mennesker, der udnytter systemet.

Vi forventer, at det vil have en snarlig og meget synlig effekt, og det er helt afgørende for at

undgå, at asylansøgere over én kam bliver mistænkeliggjort og kriminaliseret.

Vi kan dog ikke forvente at komme problemet med kriminelle asylansøgere helt til livs. Det er ligesom med kriminaliteten i samfundet i almindelighed. Der vil altid være nogle, som ikke kan holde sig inden for lovens rammer. Men det afgørende er at få sat en stopper for de systematiske forbryderbander, som vi ved står bag en stor del af kriminaliteten.

Viser det sig imidlertid, at målet om at komme den organiserede kriminalitet til livs med de her beskrevne initiativer ikke nås, vil vi selvfølgelig hurtigt søge at tage nye initiativer.

Helge Bo Jensen (EL):

Ingen er interesseret i kriminalitet. Ingen er interesseret i vold. Derfor er det vigtigt, at der gøres noget effektivt, når der begås kriminalitet, også blandt asylsøgere. En af tingene er at få taget hånd om de problemer, der er, straks når de opstår, og det kan man jo ikke just påstå, at Indenrigsministeriet og Udlændingestyrelsen har gjort i denne sag.

Et centralt problem, som bl.a. beredskabscentret på Fyn og Røde Kors har gjort opmærksom på, har været den lange ventetid, der er i sagsbehandling. Den gør asylansøgere uvirksomme, den gør dem frustrerede, den gør dem inaktive. Det skaber konflikter og modsætninger mellem beboerne på centrene. Konkret har ledelsen af asylcentret i Middelfart allerede sidste efterår forsøgt at råbe ministeriet op i denne situation, og først efter flere ryktere er det lykkedes at få bragt de relevante myndigheder og organisationer sammen i maj måned. Resultatet kender vi. Sandholmlejren er blevet udpeget til et særcenter.

Men hele denne sag viser efter vores opfattelse, hvordan udlændingepolitikken er blevet slagmarken i kampen om at sikre sig stemmer, og indenrigsministerens udtalelse om øde øer bidrager efter vores opfattelse ikke til en god diskussion om de reelle problemer. Det er politisk pop, farlig pop, for den spiller direkte ind i fremmedhaten, ikke det at tale om kriminalitet, naturligvis, men at komme med popsmarte forslag om at sende folk ud på øde øer.

I stedet for at føre slagordspolitik burde regeringen gøre noget ved problemerne, og når et af problemerne er at ventetiderne skaber forhold, der fremmer uro og konflikter på centrene, så var det dér, der burde sættes ind. Og det bliver så meget mere uforståeligt, at det ikke sker, når

asylmyndighederne netop har modtaget øgede ressourcer for at løse denne situation. Det var dér, det ville have klædt ministeren og regeringen at sætte ind, da fagfolkene i marken gjorde opmærksom på problemerne, og ikke med at lave afledningsmanøvrer a la øde øer.

Selv om målet var at nedbringe ventetiden, så måtte ministeren under et samråd i Retsudvalget jo indrømme, at den faktisk var krøbet længere op her på det sidste fra 150 dage i gennemsnit i første halvår til 155 dage lidt senere. Sidste år var den jo faktisk 105 dage efter vores oplysninger. Så mens man har snakket, er ventetiderne og dermed noget af grundlaget for problemet faktisk steget.

Jann Sjurson (KRF):

Kristeligt Folkeparti er enig med forespørgerne i, at der skal sættes aktivt ind over for at stoppe asylansøgere kriminalitet.

Det skal der for det første, fordi kriminalitet, uanset hvem der begår den, er uacceptabel, og derfor gælder det selvfølgelig også om i forhold til kriminelle asylansøgere at stoppe disse i deres færd.

For det andet, og det er i forhold til selve spørgsmålet omkring asylansøgere meget vigtigt, er det stærkt belastende for de mange asylansøgere, der kommer til Danmark med et egentligt beskyttelsesbehov, at plattenslagere, som kun har kriminalitet for øje, også kommer hertil og udnytter det danske system, også selv om det i forhold det samlede antal asylansøgere kun er få, der begår kriminalitet.

Regeringen har, som ministeren også har redegjort for det her i dag, truffet en række foranstaltninger på baggrund af sommerens debat om de kriminelle asylansøgere – foranstaltninger, som skal være med til at nedsætte sagsbehandlingstiden ikke mindst for kriminelle asylansøgere og også samle kriminelle asylansøgere, specielt asylansøgere fra SNG-landene, på Center Sandholm. Det er rigtige initiativer, og jeg mener sådan set, at det bedste svar på netop spørgsmålet om, hvad vi gør ved de kriminelle asylansøgere, er at få så hurtigt en sagsbehandling som overhovedet muligt.

Jeg føler mig ikke overbevist om, at vi selv inden for de nuværende regler ikke kan gøre det bedre, hvad angår sagsbehandlingstiden for især kriminelle asylansøgere, og derfor vil jeg godt sige, at selv om vi fra Kristeligt Folkepartis side bifalder de initiativer, der er taget fra regeringens side på det område her, så synes jeg, at

det er vigtigt at få yderligere belyst, om man ikke også ved at afsætte flere ressourcer til specielt sagsbehandling både for kriminelle asylansøgere og for asylansøgere i al almindelighed kunne gøre det langt bedre. Her har vi kimen til mange problemer på centrene rundt omkring og jo altså også især problemer i forhold til de desværre kriminelle asylansøgere, der også kommer hertil uden det formål at søge beskyttelse på grund af forfølgelse.

Derfor vil jeg godt sige, at vi håber, som vi fornemmede på ministeren i den indledende tale, at der stadig væk er flere ting under overvejelse, og at ministeren kommer frem til yderligere at konkretisere en indsats, der kan være med til at nedbringe antallet af kriminelle asylansøgere, og så vil vi fra Kristeligt Folkeparti meget gerne være med til at iværksætte disse yderligere initiativer.

Med hensyn til det forslag til vedtagelse, som forespørgerne, Det Konservative Folkeparti og Venstre, har fremsat, er det klart i forhold til det, jeg allerede har sagt, at vi da meget gerne ser, at man yderligere nedsætter sagsbehandlingstiden for kriminelle asylansøgere.

Så kan man altid diskutere, hvad der ligger i en lyncsagsbehandling, som fremgår af forslaget til vedtagelse. Det er jo ikke specielt præcist, og jeg vil også sige, at det jo altså ikke er sådan, at man fra den ene time til den anden kan ekspedere selv kriminelle asylansøgere ud af landet, jf. vores egne regler og i øvrigt vores eget ønske om retssikkerhed selv for kriminelle og også kriminelle asylansøgere.

Men o.k., vi ønsker, at det skal gå så ekspedit som overhovedet muligt, sådan at hvis man ikke har asylbehov i Danmark, når man er kriminel asylansøger, så kommer man også med ekspresfart ud af landet, så hurtigt som det altså kan lade sig gøre.

Så er der spørgsmålet om åbenbart grundløst-proceduren og det punkt i Det Konservative Folkepartis og Venstres forslag, der går ud på at udelukke Dansk Flygtningehjælp fra sagsbehandling. Der er vi fra Kristeligt Folkepartis side helt uenige, og alene på den baggrund kan jeg sige, at det forslag, som Venstre og De Konservative har fremsat her i dag, ikke kan få Kristeligt Folkepartis støtte.

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

Jeg har bedt om ordet, fordi der har været nogle få konkrete spørgsmål. Men jeg vil godt sige, at jeg synes, det har været rart at konstatere en

trods alt så bred enighed om, at der er et problem, men jo egentlig også om retningslinjerne for, hvordan vi tackler det problem, så vi så vidt muligt undgår asylansøgere, der er kriminelle, og forhindrer dem, der måtte have de hensigter, i at føre de hensigter ud i livet.

Fru Pia Kjærsgaard spurgte, hvad det egentlig ville sige, at der var politi i Center Sandholm, den her forstærkede indsats for at forhindre asylansøgere i at begå kriminalitet, og om de kan bevæge sig frit omkring.

Det må jeg svare ja til. Det kan man, hvis man ikke har begået noget kriminelt. Hvis man har begået noget kriminelt, så er der selvfølgelig regler for varetægtsfængsling osv. Der har i øvrigt været nogle afgørelser, der peger på en skærpet anvendelse af varetægtsfængsling, selvfølgelig inden for de rammer, politiet har i lovgivningen i dag. Men er man ikke i den situation, så må man bevæge sig frit omkring, sådan som det ligger i lovgivningen.

Skulle det være anderledes, ville det kræve nogle helt nye regler i lovgivningen om det, man kunne kalde administrativ frihedsberøvelse. Men der er altså nogle muligheder for politiet inden for den eksisterende lovgivning.

Det andet spørgsmål gik på, hvorvidt politiet måtte undersøge pakker, hvis f.eks. asylansøgerne kom slæbende med store pakker ind på centrets område, og det er der mulighed for. Det foretages nogle konkrete vurderinger ud fra mistanke, og i nogle tilfælde vil det kræve en ransagning, men i andre tilfælde ikke. Hvis jeg derudover skal svare mere præcist, så er jeg nødt til for at være på den helt sikre side at have en beskrivelse fra politiet. Men det er klart, at det, at der ligger en mindre politienhed på selve centret, giver nogle muligheder for at holde øje med nogle ting, og det har også en præventiv effekt, ser det ud til.

Så vil jeg egentlig gerne sige både til hr. Helge Bo Jensen fra Enhedslisten og til hr. John Vinther fra Det Konservative Folkeparti, at det nytter altså ikke noget at lave ønsketænkning om sagsbehandlingstiden. Jeg ville også ønske, at vi kunne ordne de her sager i en håndvending, for det er, som hr. Helge Bo Jensen også sagde det, ret belastende for dem, der skal vente meget længe. Det er dyrt for samfundet, og andre ting må også kunne pege i den retning.

Men med de regler, vi har i vores lovgivning, og som ikke mindst Enhedslisten selv værner meget om, så kan man altså ikke både blæse og have mel i munden og nedbringe sagsbehand-

lingstiden. For selv om man har en hærske af sagsbehandlere, så er der en række forhold, som man ikke uden videre kan sætte sig ud over, som jeg beskrev i besvarelsen af den tidligere forespørgsel, nemlig ægthedsvurdering, alders-test, sprogtest og også noget med at sikre tilstrækkelige tolke, når vi skal oversætte den skriftlige redegørelse, som asylansøgeren jo har ret til at give på sit eget sprog.

Så man kan altså ikke både have de dér rettigheder og så tro, at man kan nedbringe sagsbehandlingstiden. Det er der simpelt hen ikke mulighed for. Flygtningenævnet har heller ikke mulighed for i nævneværdigt omfang at gøre det, når der skal være advokatbistand, sagen skal berammes osv. osv.

Derfor siger jeg så åbent, som jeg også gjorde i min tidligere besvarelse, hvad sagsbehandlingstiderne er, og den er altså i Flygtningenævnet omkring 3 måneder. Den er nede på 47 dage, når vi snakker kriminelle asylansøgere.

Mig bekendt vil det være meget svært at nedbringe den yderligere med de regler, som vi værner om, fordi de sikrer folks retssikkerhed. Så lad være med at give folk det falske indtryk, at man både kan have de regler og så få en dramatisk nedsættelse af sagsbehandlingstiden.

Jeg kunne selvfølgelig godt høre, at hr. Helge Bo Jensen gerne ville bruge det som en sovepude for at se bort fra, at nogle faktisk kommer til landet med den hensigt at begå kriminalitet.

Selvfulgelig er det menneskeligt belastende, som jeg sagde først, men som hr. Helge Bo Jensen vist ikke hørte, at have så lang en sagsbehandlingstid, men i den forstand kan man godt sige, det kan medvirke; men man kan altså ikke både bevare de regler, vi har, og så gøre sagsbehandlingstiden kortere.

Tredje næstformand (Margrete Aukén):

Og så er der to korte bemærkninger. Først fru Pia Kjærsgaard.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg skal bare lige høre: Hvis ikke man sætter de kriminelle asylansøgere i Center Sandholm, hvorfor har man så oprettet det? Jeg forstod nærmest ministerens besvarelse, som om det var sådan et almindeligt asylcenter, og dér kunne man ikke sådan rigtig frihedsberøve. Det havde man jo andre instanser til at gøre.

Jeg har haft opfattelsen af, at da man oprettede Center Sandholm, var det sådan et, hvad skal

man sige, forsøg på det, som ministeren lagde op til med en øde ø. Der skulle kriminelle asylansøgere placeres, men det kan jeg så forstå på ministeren ikke har noget på sig.

Så vil jeg da sige til ministeren, at jeg meget gerne vil bede om en redegørelse for, hvordan det egentlig forholder sig med overvågning, hvilken forholdsordre politiet egentlig har deroppe, hvad de kan foretage sig i forhold til det.

Og jeg vil godt rettes, hvis jeg fuldstændig har taget fejl. Jeg forstår ikke en brik af det hele, hvis ikke netop Center Sandholm var et sted, hvor man anbragte kriminelle asylsøgere, men det var i hvert fald ikke det, ministerens besvarelse gik på.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Jeg tror lige, jeg må bede medlemmerne være en anelse mere dæmpede i deres uopmærksomhed. Hr. Helge Bo Jensen.

(Kort bemærkning).

Helge Bo Jensen (EL):

Ministeren siger, at vi bruger ventetiden som sovepude for ikke at interessere os for den kriminalitet, der faktisk er tale om. Nu må det være tilladt selv for en minister at være fraværende et kort øjeblik, så derfor vil jeg lige gentage, hvad jeg faktisk sagde i starten af min ordførertale, nemlig at det er vigtigt, at der gøres noget effektivt, når der begås kriminalitet, også blandt asylsøgere. Det var noget af det, jeg startede med.

Jeg sagde heller ikke noget om, at ventetiden nødvendigvis skulle nedbringes drastisk. Vi beklagede os blot over, at ventetiden faktisk var øget drastisk over det sidste års tid. Hvis ventetiden ikke kan nedbringes, så var det måske værd at kigge på at give de her asylansøgere nogle andre muligheder for at få noget meningsfyldt at tage sig til i ventetiden, nemlig uddannelse, sprogundervisning, arbejde til dem, der kan få det, osv.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Uopmærksomheden er åbenbart så omfattende, at man ikke engang hører, at der bliver bedt om lidt mere ro. Ordføreren for forespørgerne, hr. John Vinther.

John Vinther (KF):

Jeg vil godt takke for debatten, og jeg vil takke de ordførere, der i hvert fald delvis tilsluttede sig de elementer, der indgår i det forslag til ved-

tagelse, som Venstre og Det Konservative Folkeparti har fremsat.

Jeg synes, vi i dag har fået afsløret, at en række partier med fine og flotte ord signalerer, at selvfølgelig skal vi sætte hårdt ind over for kriminelle, der forklædt som asylsøgere kommer her til landet for at udnytte den danske udlændingelovgivning. Så langt rækker enigheden. Men når det kommer til konkret handling, så kommer reflekshandlingen, nemlig papskiltet med ordet »retssikkerhed«, straks op fra skuffen, og så kan man naturligvis ingenting foretage sig.

Det Konservative Folkeparti sætter også retssikkerhed meget højt, men jeg har svært ved at se, at en lynbehandling kombineret med, at Dansk Flygtningehjælp udgår af behandlingen af disse meget specielle sager, på nogen måde skulle true de asylsøgendes retssikkerhed. Der er stadig tale om et toinstansprincip, og Flygtningenævnet er stadig en domstolslignende instans. Den eneste forskel er, at Dansk Flygtningehjælp med det formål at smidiggøre og effektivisere behandlingen ikke sidder med ved bordet. Men nævnet skal jo altså stadig som en domstolslignende instans også behandle og bedømme sagerne på domstolslignende vilkår. Jeg har derfor meget svært ved at se, at det skulle udgøre det store forfærdelige angreb på retssikkerheden.

En anden del af problemet er så uanset behandlingsmåden og sagsbehandlingstiden, hvad vi så gør ved disse kriminelle asylsøgere, mens sagsbehandlingen pågår. Vi er stadig af den opfattelse, at indenrigsministerens idé om en øde ø var den rigtige. Vi er kede af, at indenrigsministeren af Det Radikale Venstre, sådan opfatter vi det, blev tvunget til efterfølgende at udpege Sandholmlejren som sin øde ø.

For det første kræver løsningen med Sandholmlejren en betragtelig politiindsats, hvis det skal hjælpe noget. Havde man valgt Middelgrunden ud for København, ja, så ville det have medført, at man ikke i nær den samme grad havde belastet politiets ressourcer.

Jeg sagde tidligere, at Det Konservative Folkeparti fortsat ville heppe på indenrigsministeren i kampen om at overtale Det Radikale Venstre til den rigtige løsning. Jeg sagde også, at jeg aldrig havde vundet noget i spil, og at jeg også denne gang var bange for at have satset på den forkerte hest. Efter debatten i dag må det stå klart for alle, at indenrigsministeren tabte kampen. Det er trist, for den løsning, indenrigsministeren var

fremkommet med, var den rigtige, og den løsning, man nu har sat i værk, er i virkeligheden en meget ringe løsning.

Jeg må erklære mig enig med fru Pia Kjærsgaard. Jeg hørte også indenrigsministerens besvarelse således, at den forskel, der i virkeligheden er, hvis der er en forskel, er, at Sandholmløjren stadig er et helt almindeligt asylcenter.

Der er nu en portvagt på, det har der altid været, og der vil være en lidt mere intensiveret politiovervågning. Det betyder, at de her kriminelle altså skal huske at gå på posthuset og sende tyvekosterne hjem, inden de går ind gennem porten igen i Sandholmløjren. Det er en meget ringe løsning.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Nu siger hr. John Vinther igen, at man skal have Dansk Flygtningehjælp ud af procedurerne for at smidiggøre dem. Hr. John Vinther har i starten af debatten to eller tre gange sagt: Dette er ikke et angreb på Dansk Flygtningehjælp.

Jeg vil gerne have, at hr. John Vinther forklarer mig, hvorved arbejdet i Flygtningenævnet smidiggøres, ved at man hælder Dansk Flygtningehjælp ud.

Nævnet består af syv personer: tre fra ministerier, tre fra Dansk Flygtningehjælp og en dommer, så Dansk Flygtningehjælp kan aldrig komme til at udgøre en majoritet i dette her. Rent faktisk omgør Flygtningenævnet ofte i meget stor enighed en lang række sager.

Det lyder jo så pænt, at det ikke er et angreb på Dansk Flygtningehjælp, men hvorfor vil hr. John Vinther have dem ud? Hvad er det, Dansk Flygtningehjælp besværliggør i nævnet?

Og så kun kommentaren om retssikkerhed: Jeg ved ikke, om hr. John Vinther kan huske debatten fra i går, men jeg tør hilse og sige, at retssikkerhed spillede en vis rolle både for Venstre og De Konservative igennem en timelang debat. Det synes jeg er fint, men jeg synes, at retssikkerhed skal gælde for alle mennesker.

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg skal bare lige sige, at vi selvfølgelig stemmer for Venstres og De Konservatives forslag til vedtagelse.

Og så skal jeg så spørge ministeren: Hvad sker der dog? Er ministeren bundet til sin stol i dag? Det er da alt for lidt, ministeren er heroppe på Folketingets talerstol og besvare spørgsmål.

Jeg er sådan set glad for støtten fra hr. John Vinther, vi har opfattet det på samme måde. Ministeren sagde meget tydeligt, at man ikke kunne frihedsberøve overhovedet. Der var ikke anderledes forhold i Center Sandholm end andre steder.

Jamen det er jo det, vi har fået tudet ørerne fulde om: I stedet for en øde ø skulle de i Sandholmløjren. Jeg tror nok, at der er mange, der har en opfattelse af, at dér er man under overvågning, og at man ikke kan komme ud, fordi det er kriminelle asylansøgere, folk, man har store problemer med, man sender derop, men nu viser det sig under denne debat, at det bare er fuldstændig normal procedure. Man har ikke mulighed for at tjekke eller noget som helst. Jeg synes da, at det er en overraskende melding, som burde få flere op af stolen, end tilfældet rent faktisk er.

Det er da helt uhyrligt efter hele den debat, vi har haft, at det viser sig, at Center Sandholm er en fuldstændig normal asylprocedurelejr som alle mulige andre steder.

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

Så vil jeg gerne sige, at det overrasker mig egentlig, at det overrasker fru Pia Kjærsgaard og hr. John Vinther, at det har den karakter, som det har på Center Sandholm.

Det, der er det særlige ved Center Sandholm, er, at man her til det yderste udnytter de muligheder, der er inden for den eksisterende lovs rammer. F.eks. har man døgnbemanding af personale, som man ikke har på andre centre, bl.a. fordi det ville blive uhyggelig dyrt. Man har også politi på centret, som man jo heller ikke har på andre centre. Det er indhegnet. Man har en adgangskontrol. På den måde udnytter man den eksisterende lovgivning til det yderste, og det gør man ikke andre steder. Hvis man vil have det anderledes i Folketinget, er man nødt til at lave lovgivningen om. Så er man nødt til at gå ind og se på det, der hedder administrativ frihedsberøvelse, hvad der er en ret stor mundfuld. Det kan man se i de andre tilfælde, man har diskuteret det.

Derfor har vi jo valgt at sige: Nu gør vi, hvad vi overhovedet kan inden for den eksisterende lovgivning, og det har der ikke på noget tidspunkt været lagt skjul på, sådan har det hele tiden været fremstillet, og det ser jo heldigvis også ud til, at der er en sandsynlighed for, at det virker.

Når jeg udtrykker mig lidt forsigtigt, er det, fordi den her særlige politienhed blev etableret den 6. november, og hele det her apparat gik i gang den 4. september, så man skal jo lige have lov til at se, om det virker, og virker det ikke, jamen så må vi altså diskutere, hvad man så kan gøre, men så taler vi altså om lovændringer, for vi kan ikke gøre mere inden for den eksisterende lovs rammer.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg og Dansk Folkeparti har længe gerne villet have det anderledes, men det var ministeren, der i sommerens løb sagde, at hun gerne ville have det anderledes. Så er det da ministerens pligt at komme med et lovinitiativ, som gør det anderledes, i stedet for bare at gøre det under de eksisterende regler og så komme ekstra bemanding på, som ikke har ret store beføjelser.

Det, jeg er interesseret i, er: Hvilken ordre har politiet fået på Center Sandholm? Hvordan kan de forholde sig?

Det med, at der er en øget adgangskontrol, har jeg opfattet i dag, som om det er folk, der kommer til centeret, altså at der er kontrol med, hvem der kommer ind, men at der ingen er kontrol med, hvem der kommer ud. Altså det er da fuldstændig absurd.

Men jeg kan så sige til ministeren, at det er også et af de spørgsmål, som ministeren vil få under den mundtlige spørgetid. Jeg tror, der er basis for, at ministeren forbereder sig lidt mere, og det får ministeren lejlighed til til på onsdag.

(Kort bemærkning).

John Vinther (KF):

Jeg har besøgt Sandholmlejren, og jeg kan bekræfte ministerens beskrivelse af, hvordan Sandholmlejren er indrettet. Det har den været igennem flere år. Der sker ikke rigtig nogen ændring dér.

Jeg vil så spørge ministeren, om ministeren kan bekræfte, at der intet som helst er til hinder for, at kriminelle asylsøgere, der huses i Sandholmlejren, frit kan bevæge sig ud af Sandholmlejren og tage på fornøjelsestur i Allerøds righoldige butiksliv et par kilometer derfra, når blot de husker at gå på posthuset og sende tyvekosterne hjem, inden de igen går ind ad porten til Sandholmlejren.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag til vedtagelse nr. V 26 af John Vinther (KF) og Birthe Rønn Hornbech (V) forkastedes, idet 45 (V, KF, DF, FRI og Frank Dahlgaard (UP)) stemte for, 65 (S, SF, CD, RV, EL og KRF) imod.

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Forespørgsel nr. F 18:

Forespørgsel til indenrigsministeren, socialministeren, undervisningsministeren og arbejdsministeren:

»Vil ministrene redegøre for, hvor de finder det vigtigt at øge indsatsen for at fremme integrationen af etniske mindretal, og hvad regeringen vil gøre for at mindske den diskrimination, som etniske mindretal udsættes for.«

Af Knud Erik Hansen (SF) og Jes Lunde (SF).
(Forespørgslen anmeldt 2/11 2000. Fremme af forespørgslen vedtaget 15/11 2000).

Begrundelse

Knud Erik Hansen (SF):

Vi har i SF en meget enkel begrundelse for denne forespørgsel: Vi er bekymrede over den udvikling, debatten om etniske mindretal det sidste par år har taget i Danmark.

Noget, som burde være en enkel opgave, er blevet til en politisk kamp om meninger om de andre, om dem, som man opfatter som anderledes, og handlinger udført af få, der klart er uacceptable, bliver forstørret, så de kommer til at kaste et dårligt lys over alle andre med samme etniske baggrund. Debatten har bevæget sig væk fra virkeligheden.

Får vi ikke løst opgaven med integration, kan vi se frem til et uværdigt samfund i en dyb splittelse mellem dem og os, et samfund, der har fjernet sig langt fra den gode velfærdstanke om lige muligheder, og et samfund i konstant splid med sig selv om de andre.

Debatten har lavet markante skillelinjer mellem partier og i partier og har skabt så store indre modsætninger, at vi de seneste år har set udspil, der stritter i både den ene og den anden ret-